

95

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1948 r.

o moratorium lokalowym dla spółdzielni.

Art. 1. Wykonanie eksmisji spółdzielni z lokali, zajmowanych na cele handlowe lub przemysłowe, wstrzymuje się z samego prawa na czas do dnia 31 grudnia 1949 r.

Art. 2. 1. W przypadkach, w których według przepisu art. 1 eksmisja nie może być wykonana, a umowa najmu nie została zawarta, spółdzielnia winna w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić do właściwego miejscowo sądu grodzkiego z wnioskiem o ustalenie wysokości czynszu i terminów jego płatności pod rygorem utraty prawa korzystania z moratorium.

2. Wniosek taki podlega rozpoznaniu w trybie postępowania niespornego.

3. Przy ustaleniu czynszu sąd kieruje się przeciętnymi czynszami za podobne lokale w danej miejscowości, uwzględniając przy tym interesy obu stron oraz stosunki społeczne i gospodarcze.

Art. 3. Moratorium powyższego nie stosuje się:

- 1) w razie niezapłacenia w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy czynszu umownego, zaległego za czas przed wejściem w życie tej ustawy albo też niezapłacenia czynszu zaległego, ustalonego w sposób prze-

widziany w art. 2 w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu;

- 2) w razie orzeczenia po wejściu w życie niniejszej ustawy eksmisji z powodu niezapłacenia czynszu albo z powodów uprawniających wynajmującego do odstąpienia od umowy bez wypowiedzenia.

Art. 4. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą budynków i lokali wyłączonych spod publicznej gospodarki na zasadzie przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 37, poz. 181) oraz do budynków i lokali w budynkach nowowzniesionych.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się także do eksmisji, orzeczonych a niewykonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

w z. Tadeusz Rek

96

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1948 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 430) wprowadza się zmianę następującą:

w § 8 ust. 1 — lit. a) otrzymuje brzmienie:

- a) równoważniki zamienne pszenicy, jęczmienia, owsa i ziemniaków za żyto oraz warunki uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach: pszenicą, jęczmieniem, owsem lub ziemniakami zamiast żytem.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Apropowizacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 listopada 1947 r.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Apropowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

w z. Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol